

ת"פ 59150/06/17 - מדינת ישראל נגד כרם קרעאן - עבד אללה אבו חאמד - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 59150-06-17 מדינת ישראל נ' קרעאן ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ ועו"ד צליל משיח המאשימה נגד
1. כרם קרעאן - (לא בעניינו)
2. עבד אללה אבו חאמד - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אסף בקרמן מהסנגוריה הנאשמים הציבורית

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 2.10.17, שניתנה על יסוד הודאת נאשם 2 בכתב האישום, הרשעתי את הנאשם בעבירות כדלקמן: כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; הפרעה לשטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ושימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
2. לפי כתב האישום, הנאשמים רכשו תעודות זהות מזויפות לפני יום 24.6.17, כל אחת תמורת 500 ₪. ביום 24.6.17, במהלך פעילות יזומה של המשטרה, הזדהו הנאשמים בעזרת תעודות הזהות המזויפות ומסרו פרטים נוספים, בעוד שהם שוהים בישראל שלא כדין.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ריבונות המדינה, סמכותה וחובתה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה. לטענתה, יש בביצוע העבירות כדי להעמיד בסכנה פוטנציאלית את אזרחי מדינת ישראל בשים לב לגל הטרור הפוקד את ישראל. עם זאת, לטענתה, הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף נמוך.
4. עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 3 חודשים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית לרבות רכיבים כלכליים, שירתיעו את הנאשמים המבקשים להפיק רווח כלכלי מכניסתם לישראל.
5. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם

עמוד 1

הודה ולקח אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי.

6. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשם 2 עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים, לצד ענישה כלכלית מרתיעה.
7. לעומת זאת, טען בא כוח הנאשם כי יש לקחת בחשבון, שלנאשם היה היתר כניסה לישראל לצרכי עבודה במשך שנים וגם במועד שבו נתפס מותר היה לו לשהות בישראל בשעות היום בעוד שנתפס בשעות הלילה. מכאן טען, כי אין כל סיכון בטחוני הנובע מהנאשם. לטענתו, גם הכשלת השוטר היתה מינורית, משום שאך מסר כתובת בישראל.
8. לטענת בא כוח הנאשם, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם צעיר בן 25 ולו 16 אחים; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם היה נתון במעצר משך 5 ימים; הטלת מאסר, ולו מאסר על תנאי, תפגע באפשרותו של הנאשם להוציא אישור כניסה עדכני ובכך תפגע באופן קשה בפרנסתו. לטענתו, בנסיבות דומות, מסתפקים בתי המשפט בהטלת מאסר לתקופת ימי המעצר, לצד קנס והתחייבות.
9. מכאן עתר בא כוח הנאשם להסתפק בהטלת מאסר כתקופת ימי מעצרו של הנאשם, ולצד זאת להטיל קנס והתחייבות.

דין והכרעה

10. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
11. מביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על סמכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה, כמו גם הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק ותפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה נמוכה לאור נסיבות העניין הכוללות כניסה לישראל לצרכי פרנסה, הצגת מסמך מזויף וגילוי המידי על ידי השוטרים. כלל העבירות קשורות זו בזו.
12. בפסק הדין בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של שהייה בישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 5 חודשים, ויכול שיכלול, בנסיבות חריגות גם קנס הנע בין 0 ובין 2,000 ₪ (ראו: רע"פ 3677/13, 4503/13, 4606/13, 1441/14 **אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל** (9.12.14)).
13. יש להתאים מתחם זה שנקבע ביחס לעבירה אחת של שהייה בישראל שלא כדין לנסיבות העניין הכוללות גם עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף, והכל בהתאם למדיניות הפסיקה שהתגבשה לאחר פסק הדין בעניין אלהרוש (ראו, למשל: ת"פ (נצ') 31959-02-17 **מדינת ישראל נ' מלוח** (8.3.17); ת"פ (רשל"צ) 70735-09-16 **מדינת ישראל נ' מנצור** (23.3.17); ת"פ (חי') 18131-01-17 **מדינת ישראל נ' אלעביאת** (19.1.17); ת"פ (רמ') 37203-08-15 **מדינת ישראל נ' עצעוץ** (1.9.15)).
14. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם, בנסיבות העניין ולפי מדיניות הענישה הרלוונטית, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת לצד ענישה נלווית.

15. **לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40יא לחוק העונשין): הנאשם צעיר בן 25 ולו 16 אחים; הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם היה נתון במעצר משך 5 ימים.

16. מכאן, כי יש להטיל על נאשם 2 עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם.

17. לא התעלמתי מהפסיקה שהגיש בא כוח הנאשם לביסוס טענתו, כי יש להסתפק בהטלת מאסר כתקופת ימי מעצרו של הנאשם ללא מאסר על תנאי. עם זאת, עיון בפסיקה שהגיש מגלה כי אין בה ולו פסק דין אחד שבו הורשע הנאשם גם בעבירה של שימוש במסמך מזויף לצד העבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מכלול העבירות מצדיק הטלת מאסר קצר ביותר ולצד זאת מאסר על תנאי קצר. הואיל והנאשם היה נתון במעצר לתקופה של 5 ימים לא מצאתי לנכון להטיל עליו ענישה כלכלית לצד המאסר על תנאי.

18. **לפיכך אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 ימים, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.6.17 ועד יום 28.6.17;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 1 חודש, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהסוג בה הורשע, במשך 12 חודשים מהיום;

זכת ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.